

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 112.937 van 27 november 2002
in de zaak A. 108.563/VII-24.271**

In zake : 1. XXX,
 2. XXXX,
 verblijvende te 1390 GREZ-DOICEAU,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, van Oezbeekse nationaliteit, op 19 juli 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 29 mei 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het beroep tot nietigverklaring;

Gelet op de beschikking van 11 september 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op het administratief dossier en gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LANDUYT, die, loco advocaat T. DESCAMPS, verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat C. DECORDIER, die, loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op 28 mei 2001 en verklaarden zich op 29 mei 2001 vluchteling.

1.2. Op 29 mei 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 25 juni 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen.

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partijen met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoeren dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan, dat een gedwongen terugkeer naar dat land een onmenselijke en vernederende behandeling is, nu zij daar onmogelijk kunnen terugkeren omdat zij er bedreigd en vervolgd worden;

2.3. Overwegende dat luidens artikel 3, 5/ van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat deze bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan;

2.4. Overwegende dat de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beantwoordt aan de hierboven omschreven vereiste van nauwkeurigheid; dat de uiteenzetting van het nadeel, zoals door de verzoekende partijen geformuleerd, te algemeen en te summier is; dat de in het verzoekschrift weergegeven uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet voldoet aan hetgeen wordt bepaald in artikel 3, 5/ van voormeld koninklijk besluit;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig november tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.